

Tại quán cafe ..

Thư ngồi bình tĩnh nâng lên cốc cafe nhấp môi..Tuấn bước vào :

- tôi ngồi được chứ..

Thư gật đầu :

- mời ngồi..

Tuấn cười :

- cô rất xinh..

Thư :

- đừng nói gì khác ngoài việc chính , tôi không có thời gian nghe anh luyên thuyên mọi chuyện..

Tuấn :

- khí chất đấy..em gái cô còn phải học hỏi ở cô nhiều..

Thư nhếch môi..

- anh là ai ?

- tôi là con trai mẹ kế thằng Minh..

- ồ thì ra là vậy , người mà anh Minh ghét cay đắng..

Tuấn trơ mặt :

- ừ thì cứ coi là như vậy đi..

Thư cười :

- Hình như anh Minh còn đang phát thông báo tìm kiếm anh thì phải ..

Tuấn gật đầu..

- chính vì vậy tôi muốn hợp tác với cô để hi vọng cô cứu lấy mạng sống này của tôi..

- lấy gì tôi tin anh hay là lấy tư cách một người đã từng giúp em gái tôi nhưng bị thất bại ?

- tôi tin kết hợp với người thông minh như cô nhất định sẽ thành công..

Thư cười lớn :

- thật đáng khen cho anh rất dẻo miệng.. anh và cái Trâm hai người cùng là một lũ ngu chỉ biết làm không biết nghĩ tới hậu quả , cái Trâm bản tính xồn xồn làm không biết nghĩ mãi mãi không thay đổi , giờ hay rồi , điên không ra điên..nó cứ nghĩ làm xong có tôi chống lưng , nhưng nó k tính toán lại xem nó đã từng tôn trọng chị nó chưa (nhếch môi)

Tuấn sững sờ :

- vậy là cô cố tình không giúp em mình..

Thư lấy điện thoại từ tay Tuấn rồi nháy số Tuấn sang máy mình rồi đứng lên :

- tôi sẽ gọi cho anh khi tôi cần..

Cô cầm túi xách bước đi , Tuấn nhìn theo bóng dáng Thư :

- điên rồi , mình lại có cảm giác gì đó với cô ta.

Thư đi vào chiếc ô tô đã có vệ sỹ đợi sẵn ở bên đường..

- lái xe về nhà mẹ đẻ của tôi.

Thư bước vào nhà đã thấy Trâm ngồi sẵn ở cửa đang chơi lắp ghép , thấy Thư Trâm mếu máo :

- người xấu , người xấu..

Mẹ Trâm nghe được tiếng hét của con gái từ trong bếp chạy ra ôm lấy Trâm :

- mẹ..mẹ..người xấu..

Bà cười :

- đừng sợ , chị gái con mà , chị ấy yêu con nhiều lắm..

Trâm lắc đầu :

- không.. người xấu đánh con..

Thư :

- em không nhận ra chị sao ?

Trâm hét lên rồi chạy đi khi Thư chạm tới tay mình..

Bà :

- Trâm ..

Nói rồi bà quay sang nắm tay Thư :

- con đừng chấp em , nó không nhớ mọi chuyện nên mới vậy..

Thư gật đầu :

- con hiểu..chắc có lần hôm trước em làm sai con la mắng nó xúu nên hôm nay nó giận con, không sao đâu mẹ , rồi chị em con lại vui vẻ như xưa (nhếch môi)

Bà gật đầu :

- sao không ở nhà trông chồng còn sang đây với bố mẹ làm gì.. mẹ nghe nói chồng con không được khỏe..

- con vừa đi tham dự lễ cắt băng khánh thành khánh sạn mới của chủ tịch Thiên Minh với chồng con (ánh mắt nhìn mẹ thăm dò)

Bà khẽ giật mình :

- rồi sao ? Con đã gặp được chủ tịch ấy ..

- dạ .. người đó thật tài ba mẹ ạ..

- con có chút nhớ gì khi gặp cậu ấy không ?

Thư lắc đầu..

Bà nắm lấy tay Thư :

- nếu k nhớ lại cũng đừng quá nhớ..mẹ thấy chồng con bây giờ rất tốt , tuy có lớn tuổi tí nhưng nó thật lòng thương con..

Thư gật đầu ..

- để mẹ vào trong lấy trái cây cho con ăn..

Thư nhìn theo dáng mẹ :

- mẹ chỉ mong con nhớ lại lúc cần con bao che cho tội lỗi của cái Trâm chứ mẹ đã thật lòng nghĩ tốt cho con chưa..

Tại khách sạn..

Dũng :

- vậy là buổi lễ kết thúc khá thành công..

Mình tay cầm ly rượu ngồi thẩn thờ..

- Thư vẫn còn sống..

Dũng tay rơi ly rượu :

- đừng đùa tao vậy chứ..

- tao đã gặp cô ấy , ôm cô ấy..

Dũng lấy tay đập vào đầu mình :

- chuyện quái gì đang xảy ra thế này , người □hết đã từ cõi □hết để về hoàn sinh à..

Mình thở dài :

- tao đã cho người điều tra..

Dũng :

- Minh.. mày k định quay lại với Thư để bỏ rơi Thúy chứ..

Anh nhìn Dũng , tâm trạng rối bời :

- 2 người đều là những ng con gái tao yêu..

- Nhưng mày phải biết phân biệt chữ đã từng yêu và đang yêu..

Anh gật đầu :

- tao rối quá..

Dũng :

- tao cầu nguyện trên đời này có người giống Thư như 2 giọt nước..mà trước kia tao đã từng hỏi mày về chuyện nếu Thư quay trở lại , khi đó tao hỏi vu vơ để xem ý mày thế nào thôi..mày đã nói k muốn lam tổn thương Thúy , hôm nay tao hi vọng mày sẽ k làm tổn thương cô ấy , cô ấy quá khổ với mày rồi..nếu thêm lần này nữa tao nghĩ cô ấy thành nghị lực thép mới chịu được..

Anh thở dài tựa đầu vào ghế..

Dũng đập vai :

- quá khứ mãi mãi vẫn chỉ là quá khứ , sẽ chẳng bao giờ thay thế được hiện tại và tương

lai...và Thuý cũng chỉ có một trên đời.. hãy trân trọng người giúp mày quên được quá khứ đau buồn kia..

Anh nắm mạnh tay xuống ghế :

- ông trời thật biết trêu đùa tao..

Vân cũng Thuý từ phòng đi xuống :

- hai ông này đi ra đây ngồi mảnh cấm có gọi chị em em gì cả ..

Dũng :

- thì cũng cho chúng tôi ít không gian riêng tư chứ ..

Minh đứng lên kéo tay Thuý ngồi xuống cạnh mình ..

- em có mệt không ? Anh dẫn em đi dạo phố .

- được , em cũng muốn xem thành phố nổi tiếng của Pháp đẹp như thế nào ..

Để anh gọi thư ký lái xe ra ..

Dũng :

- ơ .. đi ô tô thì còn gọi gì là đi dạo ..

Anh tròn xoe mắt nhìn Dũng ..

Dũng :

- ngồi ô tô kín cửa sao ngắm được thành phố.

- tao có xe mui trần mà .

- vẫn cảm thấy không hợp ..

- thế đi gì ?

- đi xe đạp đôi đi cho tình cảm ..

Anh cười nhạt :

- ý tưởng hay đấy ..thằng này thế mà khá ..

Anh quay sang cô :

- đi xe đạp đôi nhé ..

Lễ tân chuẩn bị sẵn hai bộ đồ đôi cho anh và cô .. áo thun , quần bò, giày thể thao đơn giản ..

Anh và cô bước lên xe :

- đi thôi ..

Anh :

- lâu rồi anh không đạp xe đạp nên có chút không quen.

Cô cười :

- em thấy bình thường ...

Anh cùng cô đi qua những con đường tấp nập của thành phố paris tươi đẹp , hai người dừng chân mọi điểm ăn nổi tiếng nơi đây .. những nụ cười trên môi họ như xóa tan những mệt mỏi trong lòng .. mọi lời khen dường như chưa bao giờ là đủ đối với thủ đô của ánh sáng .. paris đẹp lộng lẫy , con người thân thiện , anh và cô như hai mảnh ghép nhỏ tạo nên một bức tranh đẹp trên con đường tấp nập ...ở bên kia đường , mọi người đang vui vẻ , đông đúc vây quanh một chỗ .. cô tò mò :

- anh ơi , bên kia có gì vui vậy ..

Anh nhìn sang :

- Họ chơi trò chơi ..

- em cũng muốn chơi .

Anh chần chừ ..

Cô :

- đi mà .. chơi thử 1 lần cho biết ..

Anh gật đầu ..

Mc :

- trò chơi này có tiêu đề “ em hỏi - anh trả lời “ dành cho các cặp đôi đang yêu nhau muốn bộc lộ những điều trong lòng mình mà bấy lâu nay chưa từng nói với đối phương .. trò chơi này rất đặc biệt đó là bạn gái sẽ là người đặt ra câu hỏi cho bạn trai và bạn trai phải là người trả lời thật lòng mình , không được nói sai với cảm xúc ...bây giờ ai muốn tham gia không nhĩ .. cặp đôi chiến thắng sẽ là người lấy đi sự cảm động của tất cả mọi người quanh đây ..phần thưởng cho trò chơi Sẽ là một cặp nhẫn đôi và một cặp áo đôi con heo này ..

Sau khi nghe anh phiên dịch lại , cô cảm thấy một trò chơi rất thú vị , cũng muốn được thể gia mà chỉ sợ mọi người không hiểu tiếng mình..

- em cũng muốn tham gia mà sợ không ai hiểu tiếng e nói..

- anh hiểu là được rồi (anh cười)

- không ai hiểu thì làm sao thắng giải được ..

- trời ơi .. em thích anh có thể mua cả thế giới nhẫn cho em .

- đồ từ một kỷ niệm nào đó mà hai chúng ta giành chiến thắng ý nghĩa hơn nhiều ..

Anh gật đầu :

- để anh ra hỏi Mc xem biết phiên dịch không ?

- sao rồi anh ..

- trời thương em đấy .. sắp đến lượt rồi ..

Cô cười tươi ..

Mc :

- xin giới thiệu với mọi người hai người chơi đặc biệt đến từ Việt Nam .. Ngọc Thúy và Thiên Minh..

Mc đưa mic cho Thúy :

- bạn đã hiểu luật chơi rồi chứ ?

Thúy gật đầu..

Mc:

- tôi sẽ phiên dịch giúp bạn cho mọi ng hiểu..

Thúy :

- cảm ơn anh..

Mc :

- bắt đầu..bạn được đặt ra 5 câu hỏi..

Thúy :

- anh thấy em có xinh không ?

- cho tới thời điểm này em là cô gái xinh đẹp nhất trong lòng anh ...

Thúy cười :

- anh đã bao giờ tưởng tượng nếu không có em , cuộc sống của anh đã thay đổi thế nào chưa ?

- anh là người thực tế , anh không bao giờ tưởng tượng.. nhưng nếu thiếu em, cuộc sống của anh thực sự rất tẻ nhạt và không còn sức sống..anh không nói điều này dựa trên không có căn cứ , anh nói dựa trên những gì anh đã trải qua , hơn một tháng xa em , anh vùi đầu vào công việc để che lấp đi nỗi buồn trong anh, nhưng khi màn đêm buông xuống , lúc mà cảm xúc thật lên ngôi , anh không kiềm chế được bản thân mà bất giác lại tìm đến chỗ em , ngắm nhìn em từ xa ..cho tới bây giờ anh vẫn trách mình thiếu can đảm để nói ra rồi cuối cùng để lại hậu quả là hai chúng ta đã từng mất đi đứa con đầu lòng..

Thúy mắt rung rung , tất cả mọi người ồ lên ôm mồm xúc động..

Thư bên kia đường ngồi trong oto rơi nước mắt xiết chặt đôi bàn tay " em không đủ can đảm để kiên nhẫn anh bên cô ta ngày nào nữa , anh nhất định phải thuộc về em "

Thúy cười , nước mắt rơi :

- em biết em không phải ng phụ nữ hoàn hảo để có thể theo kịp được anh , nhưng em sẽ dám chắc em sẽ yêu anh theo cách hoàn hảo nhất có thể..anh có đồng ý cùng em chung tay xây dựng hạnh phúc này ?

- anh đồng ý..

- em muốn nghe câu anh nói yêu em thật lòng từ trái tim..

- Anh yêu em..

Thúy hít một hơi thật sâu ...

- câu cuối cùng em hỏi cũng là lời trái lòng một sự thật em từng dấu anh..em xin lỗi anh trước , em có đọc được những lá thư anh gửi cho chị ấy (người con gái anh từng rất yêu) em rất ngưỡng mộ tình cảm của anh dành cho chị ấy , lúc em đọc những lá thư ấy , em đã rơi nước mắt , em ước mình được anh trao phần nhỏ tình cảm thôi.. tuy nhiên phải nói thật lòng em có một chút ghen với chị ấy..em tự nghĩ chắc hẳn chị ấy là một ng phụ nữ hoàn hảo lắm mới được anh yêu như vậy...cho tới lượt em , em thấy mình lại không có gì hoàn hảo cả..nhưng e vẫn thắc mắc , nếu sang năm 2019 này rồi , lá thư tiếp theo anh viết cho chị ấy là gì ?